

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ. 47

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

Πρὸ τοῦ δημοψηφίσματος τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, δι' οὐ ανεκηρύχθη ἡ Δημοκρατία ἐν Ἑλλάδι, ἐγένοντο μάταιαι προσπάθειαι νὰ παρασυρθῇ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸν διεξαγόμενον ζωηρότατον ἀγῶνα καὶ νὰ δηλώσῃ συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας πρὸς τὴν Α ἢ τὴν Β μερίδα τῶν διαμαχομένων. Μάταιαι προσπάθειαι! Τὰ σφάλματα, ἅτινα διεπράχθησαν κατὰ τὸ παρελθόν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθοῦν. Οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Κράτους ἀπαξάπαντες, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας, συναισθανόμενοι βαθύτατα τὰς ἱερὰς ὑποχρεώσεις των ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου λαοῦ μας, συναισθανόμενοι τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐν ταῖς Κοινωνίαις, εἴτε ἀπολυταρχοῦνται αὐταῖ, εἴτε βασιλεύονται συνταγματικῶς, εἴτε δημοκρατοῦνται, δὲν εἶναι ποσῶς διατεθειμένοι νὰ ἀναμιχθῶσιν εἰς ὑποθέσεις, ἀναγομένας εἰς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ.

Οὐδὲ δύνανται νὰ κατηγορηθῶσιν οἱ Ἱεράρχαι ὅτι, κατόπιν τοῦ δημοψηφίσματος θὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ νέον πολίτευμα. Εἰς τὴν Θεῖαν Γραφὴν (Ρωμ. ιγ'. 1—7) βλέπομεν τὸν Ἀπόστολον Παῦλον θέτοντα τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των διὰ τῶν ἀποστολικῶν του ὑποδείξεων καὶ διαταγῶν: «Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω, οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία, εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ..... ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκε· οἱ δὲ ἀναθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρῖμα λήφονται..... Δι' ὃ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν». Εἰς δὲ τὸν Ἐπίσκοπον Κρήτης Τίτον γράφων, λέγει

(γ. 1) «ὑπομίμησθε αὐτοὺς (τοὺς πιστοὺς) ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι, μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους». Ὁ δὲ Ἀπόστολος Πέτρος ἐν τῇ Α'. αὐτοῦ Καθολικῆ ἐπιστολῇ (3.13) λέγει: «ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις.... ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀγοθοποιοῦντας φιμῶν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμῆσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασιλέα τιμᾶτε.» Καὶ οὐ μόνον νὰ ὑποτασσώμεθα καὶ νὰ τιμῶμεν τοὺς ἀρχοντας τοῦ λαοῦ, εἴτε βασιλεῖς ὀνομάζονται, εἴτε ὀπωσδήποτε ἄλλως, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐχώμεθα ὑπὲρ αὐτῶν ἐντελλόμεθα παρὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, γράφοντος ἐν τῇ Α'. Τιμοθ. β'. 1—4: «Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσυχον βίον διαγῶμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι· τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὡς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν».

Ἐπὶ τῇ βᾶσει λοιπὸν τῆς ἀγιογραφικῆς διδασκαλίας ταύτης ἡ Ἐκκλησία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἔμαθεν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς νὰ ὑποτάσσεται εἰς πᾶσαν ἐξουσίαν, εἰς ὅσα δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν Θεῶν Γραφῶν, μὴ διστάσασα νὰ

προσφέρει ἑαυτὴν ἐπανειλημμένως εἰς θυσίαν ἀξιοθαύμαστον, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν μας. Οἱ διωγμοὶ τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας καὶ διαφόρων ἄλλων ἐξουσιῶν μέχρι ἐσχάτων ἐνῶ ἀπετέλεσαν τὰς μελανωτέρας σελίδας ἀτιμίας εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐξουσιῶν αὐτῶν, ἀπῆρτισαν ἐξ ἄλλου τὴν χρυσὴν βίβλον τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐν ἣ ὡς ἀδάμαντες σπινθηροβολοῦσι τὰ ὀνόματα τῶν ἡρώων τῆς πίστεως καὶ τῶν θυμάτων τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν.

Καὶ δὲν ὑπετάσσοντο μόνον οἱ χριστιανοὶ εἰς τοὺς θδελυροὺς ἄρχοντας τῶν τότε κοινωνιῶν, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐμίσουν καὶ τοὺς κατεδίωκον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐτίμων, οὐ μόνον ἐν τῷ φανερῷ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ, εὐχόμενοι ὑπὲρ αὐτῶν ἐν πάσῃ ἀγαθῇ συνειδήσει, εἴτε Νέρωνες ὀνομάζοντο, εἴτε Τραϊανοί, εἴτε Σεβῆροι, εἴτε Ἀντωνῖνοι, εἴτε Αὐρήλιοι, εἴτε Κόμμοδοι, εἴτε Δέκιιοι, εἴτε Διοκλητιανοί, εἴτε Ἰουλιανοί, εἴτε ἄλλως ὀπωσθήποτε. Τοῦτο ἔπραξε καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀφ' ἧς, διαλυθείσης τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, εὐρέθη ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν μέχρι τῆς Ἐπαναστάσεως, καθὼς καὶ εἰς τὰ διάφορα ἔθνη, ὅπου ἐξηπλώθη, ὑπὸ οἰασθήποτε συνθήκας εὐρεθεῖσα, εἴτε ὑπὸ διωγμὸν, εἴτε ἐν ἐλευθερίᾳ. Τοῦτο ἔπραξεν ἡ Ἐκκλησία ἐν τῇ Δημοκρατικῇ Γαλλίᾳ, τοῦτο πράττει ἡ Ἐκκλησία ἐν τῇ Κομμουνιστικῇ Ῥωσίᾳ, τοῦτο ἐν τῇ Δημοκρατικῇ Πολωνίᾳ, τοῦτο ἐν τῇ Τσεχοσλοβακίᾳ, ὡς θὰ ἔπραττε τοῦτο καὶ ὑπὸ οἰονδήποτε πολιτεύματι, καθ' ὅσον δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ εἶδη τῶν πολιτευμάτων, ὅσον διὰ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ μόνοι καθορίζουσι τὰ πολιτεύματά των.

Τοῦτο θὰ πράξῃ καὶ νῦν ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐξακολουθοῦσα τὴν πνευματικὴν τῆς ἀποστολῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τὸ θεῖον ἔργον τῆς πρὸς ἀνακαινίσιν

καὶ διάπλασιν τῶν ψυχῶν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας, δὲν θὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦ πολιτεύματος τῆς χώρας μας. Θὰ ὑποτάσσεται καὶ θὰ πειθαρχῇ πάσῃ Ἀρχῇ, ἀκολουθοῦσα τὰς θέλας ἀρχὰς τῆς πίστεως ἡμῶν, θὰ τιμᾷ πᾶσαν ἐξουσίαν, διὰ τὸν Κύριόν μας, καὶ θὰ εὐχεται πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἀρχόντων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων οἰοιδήποτε καὶ ἂν ὦσι καὶ ὀπωσθήποτε ἂν τοὺς ὀνομάζῃ ὁ λαός. Ἐὰ πρόσωπα καὶ τὰ ἀξιώματα καὶ αὐτὰ τὰ πολιτεύματα ἔρχονται καὶ παρέρχονται, ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ 20 αἰῶνων θεμελιωθεῖσα προώριται νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπάρχουσα μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων. Ὡς αἰώνιον, λοιπόν, καθίδρυμα, δὲν δύναται, ἀλλ' οὐδὲ καὶ τῇ ἐπιτρέπεται νὰ ταυτίσῃ ποτὲ τὴν ζωὴν τῆς με πρόσωπα ἐρχόμενα καὶ παρερχόμενα, ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν ὦσιν, οὔτε με τὰ διάφορα πολιτεύματα, συμμαχοῦσα καὶ ἐπιμαχοῦσα μετ' αὐτῶν, ἀλλ' ὑποτασσομένη εἰς πᾶν ὅ,τι δὲν ἀντίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς διδασκαλίας τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ, καὶ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πνευματικὴν τῆς πορείαν.

Πάντως ἡ Ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ, ὥστε πάντες οἱ Χριστιανοί, οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν πίστιν των, νὰ μὴ ἐπιτρέψωσι ποτε νὰ γίνῃ ἡ Ἐκκλησία των ὄργανον ἐκμεταλλεύσεως οἰασθήποτε φατρίας. Ἐπομένως αἱ προσπάθειαι τινων, ὅπως παρασύρωσι τὴν Ἱεραρχίαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς φατριασμόν, πρὸς διάνοξιν καὶ αὔθις νέου χάσματος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ, εἶναι μάταιαι, καθόσον οὐδεὶς ἔσται διατεθειμένος ἐκ τῶν λειτουργῶν τῆς πίστεως, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου, νὰ τὰς ἐξυπηρετήσῃ πρὸς ζημίαν ἀνυπολόγιστον τῆς Ἐκκλησίας.

† Ο ΗΑΕΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΕΤΗΣΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΠΑΓΚΛΗΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Γ'

4) Ἀσυδοσία τῶν κληρικῶν ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἐπιτραχηλίου.

Ὁ οἰκονόμος Ποπέσκου Μοσόγια ἀνέγνω εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ δικαίωμάτος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ διαχειρίζεσθαι αὐτάς. Τὸ κράτος, εἶπεν, ἀνεγνώρισε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς κτημάτων, ἐπεφύλαξε δ' ἐπιτοῦ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς λήψεως τῶν μέτρων ἐν περιπτώσει καταχρήσεων. Τοῦτο δὲ ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπεμβαλῆ, ὅταν ἡ διαχείρισις ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν περιουσιῶν αὐτῆς γίνεται ἐπ' ὠφελείᾳ ἡθικῆ τῶν περιουσιῶν καὶ δὲν βλάπτωνται τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους κ. τ. λ. Ὅστω παρουσιάζεται τὸ ζήτημα κατ' ἀρχὴν καὶ ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως. Πράγματι τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον μέχρι χθές, τὸ ὑποργεῖον τῶν θρησκευμάτων σήμερον διαχειρίζεται τὰς ἐκκλησιαστικὰς περιουσίας.

Δικαιολογίαν καὶ ἐξουσιοδότησιν πρὸς τοῦτο παρέχουν αἱ ὑπὸ τῶν καλογήρων γενόμεναι καταχρήσεις ἐν τῇ διαχείρισί τῶν κτημάτων τῶν ἁγίων τόπων πρὸ τῆς ἐκλαϊκεύσεως αὐτῶν. Ἀλλὰ προηγουμένως δὲν συνέβαινε τὸ αὐτό. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ὁ ἐπίσκοπος προσωπικῶς διαχειρίζετο τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν καὶ ἔδιδε λόγον μόνον εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὸν τρόπον τῆς διαχείρισεως. Ὅταν δ' ἠδέξθησαν αἱ περιουσίαι, συνέστη τὸ πρεσβυτέρειον καὶ τὸ οἰκονομᾶτον.

Ἀφοῦ δ' ἀναφέρει ἀπὸ ἱστορικῆς ἐπόψεως τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος τοῦτου ἐν τῇ ἀνατολικῇ καὶ τῇ δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ, ὑποδεικνύει ὅτι ἡ ἐκκλησία θέον νὰ κέκτηται περιουσίαν καὶ διαχειρίζεται αὐτήν, φέρει δ' ὡς παράδειγμα τὴν ἐκκλησίαν Βεσσαραβίας, ἧς ἡ ὀργάνωσις καὶ δράσις ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ εκπαιδευτικῆς ἀπόψεως δύναται ὡς πρότυπον νὰ χρησιμεύσῃ.

Ἐάν τὸ κράτος δὲν λάβῃ ἐπ' ἑφ' ἐν τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου, νομίζει, ὅτι διὰ δημοσίων συνελεύσεων μόνον δύναται ὁ κληρὸς νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἀξιώσεις του, ἀφοῦ ἀδυνατεῖ νὰ κηρύξῃ ἀπεργίαν. Ἡ Ἐκκλησία κέκτηται δύναμιν ἡθικὴν καὶ ἐάν οἱ κληρικοὶ ὦσιν ἠνωμένοι ἐν τῷ ἁγῶνι πότῳ, θὰ ἐπιτύχῃσι τὴν ἀπόδοσιν ὑπὸ τοῦ κράτους τῶν δικαιωμάτων τῇ Ἐκκλησίᾳ. Καταλήγει δὲ προτείνων τὴν ἐκφρασίαν ὑπὸ τοῦ συνεδρίου συμπαιθείας πρὸς τὸν κληρὸν τῆς Βεσσαραβίας, ὅστις ἀγωνίζεται τραχὺν ἀγῶνα πρὸς τὸ κράτος.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου λαμβάνει τὸν λόγον ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Συ-

μεῶν Μεσεδίντσι, ἄλλοτε ὑπουργὸς τῆς παιδείας. Ὁλαὶ αἱ ἀποφάσεις, λέγει, αἴτινες θὰ ληφθῶσιν ἐνταῦθα, θὰ ληφθῶσιν ἐπὶ ματαίῳ, διότι τὸ ζήτημα τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν ἐξαρτᾶται ἐξ ἄλλων παραγόντων· αἱ περιουσίαι θὰ ἔχωσιν ἀξίαν ὅσην αἱ ψυχαὶ τῶν ἱερέων. Ἐἰν τὰ σεμινάρια δώσωσιν οἱ ἱερεῖς, οὔτινες θὰ δημιουργήσωσι νέον κόσμον ἐν τῷ πολιτικῷ κόσμῳ, ἐάν ὁ κληρὸς εὔρῃ τὸν δρόμον πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ, τὸ πᾶν καταρθώθη. Τὸ πρόβλημα τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως ἐν ταῖς σχολαῖς εἶναι τὸ μᾶλλον φλέγον πρόβλημα. Ἀπασαὶ αἱ λοιπαὶ ἀπόψεις εἶναι φύσεως πολιτικῆς καὶ ἐφημέρου, ὅτι πρέπει νὰ παραμείνῃ εἶναι νὰ δεσποσώμεν τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ. Ἐπομένως πρὸ παντός ἡ μεταρρυθμίσις τῶν σεμινარიῶν, ἕως ὅτου δὲ γίνῃ τὸ θετικὸν ἔργον νὰ γίνῃ τὸ ἀρνητικόν· τοῦτέστι περιορισμὸς ὅσον τὸ δυνατόν τῆς ἐπιρροῆς τῶν Φαρισαίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Δὲν βλάπτει ὁ ἱερεὺς ὁ μὴ κηρύττων τὸν λόγον, διότι στερεῖται ἰκανότητος, ἀλλὰ ὁ κηρύττων κηδὴλως. «Θέσατε ἐπὶ τὴν λυχίαν τοὺς καλοὺς. Ἡμεῖς οἱ λαϊκοί, βλέποντες τοὺς ἰδικούς μας Φαρισαίους, χάνομεν πᾶσαν ἐλπίδα, ὅταν βλέπωμεν καὶ τοὺς ἰδικούς σας». Καταλήγει δ' εἰλῶν, ὅτι δὲν δύναται τις νὰ εἶναι τέλειος ἄνθρωπος μὴ ἔχων θρησκευτικὴν ἀγωγὴν.

ΑΡΧΙΜ. ΤΙΜΟΘ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΙΔΗΣ

Ἱερατ. προϊστάμενος
τῆς Ἑλλ. Κοινότητος Βουκουρεστίου

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ διεξαχθέντος δημοψηφίσματος καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ἐπὶ ἐρωτήματος ἀν ὁ λαὸς προκρίνῃ, ὡς πολίτευμα τῆς Χώρας τὴν Δημοκρατίαν ἢ τὴν Βασιλείαν, οὗτος ἐν μεγίστῃ πλειοψηφίᾳ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πρώτης, κατὰ ταῦτα δ' ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα κατέστη τὸ ὀριστικὸν τῆς Ἑλλάδος πολίτευμα, τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ λαοῦ ἀποδεξαμένων πασῶν τῶν πολιτικῶν ἢ πολιτειακῶν μερίδων. Εἶνε ἀξιοσημείωτον, ὅτι τὸ δημοψήφισμα τῆς Κυριακῆς διεξήχθη ἐν ἀπολύτῳ ἡσυχίᾳ καὶ τάξει. Δυστυχῶς ὅμως ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ πολιτειακοῦ ἀγῶνος ἐγένετο ἀνίερως ἀπόπειρα ἀναμίξεως τῆς θρησκείας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ζητήματος τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου. Ὁ λαὸς εἶχεν ἀποδεχθεῖ προθύμως τὴν διορθώσιν, γενομένην πολὺ πρὶν ἢ ἀρξῆται ἡ ὑπὲρ τῆς ριζικῆς μεταβολῆς τοῦ πολιτεύματος κινήσις. Εὐάριθμος μόνον ὁμᾶς ἀπλοῦκῶν ἀνθρώπων, φοβηθέντων τὴν διορθώσιν, ὡς συνεπαγομένην δὴθεν ἀνατροπὴν τῆς θρησκείας, μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς ἀποτυχούσαν ἀπόπειραν ἀντιδράσεως κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου,

προϋκάλεσεν ἐρεθισμόν, ἐνισχυθέντα ὑπὸ φαντασιωδῶν διαδόσεων, ἃς ἠναγκάσθη νὰ διαψεύσῃ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Προέβη δὲ οὗτος ὡς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ δημοσιευθείσης παραινετικῆς Ἐγκυκλίου, διότι ἐκμεταλλεόμενοι τινες τὸ ζήτημα διέδιδον εἰς τὸν λαὸν ὅτι ἡ Δημοκρατία οὐ μόνον τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡμερολογίου ἐπέβαλε τάχα ἀλλὰ καὶ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν θὰ καταστρέψῃ, διότι δῆθεν ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα! Εὐτυχῶς, ὁ λαὸς πρὸς στιγμὴν μόνον παρασυρθείς, ἔβασε τὰ ὦτα εἰς τὰς ἀνοήτους ἐκείνας φωνάς. Ὡς δὲ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Ἀντώνιος διδάσκει διὰ τοῦ ἐν τῷ ἀνα χεῖρας φύλλῳ δημοσιευομένου ἄρθρου του καὶ ὡς γνωσκει ὁ καὶ στοιχειώδεις περὶ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ἔχων γνώσεις, αὕτη, πρὸς οὐδεμίαν μορφήν τῶν γηγένων πολιτευμάτων ἀρρήτως συνδεδεμένη, ἐμπολιτεύεται ἐν πολιτεία πάσης μορφῆς, πλήρως τὸν προορισμὸν αὐτῆς ἐκτελοῦσα, ἐφ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἐν αὐταῖς ἀντιστρατευόμενον πρὸς τὰς ἀρχὰς αὐτῆς καὶ τὰς ἀληθείας. Ἀλλοίμονον εἴαν ἡ αἰωνία καὶ ἀπόλυτος Χριστιανικὴ θρησκεία ἐκηρύσσειτο ἀλληλέγγυος καὶ συμβιβαστὴ πρὸς ὠρισμένον μόνον εἶδος τῶν προσκαίρων καὶ ἐφημέρων ἀνθρωπίνων πολιτευμάτων!

§§ Ἡ «Ἐκκλησία», ἐπιμελῶς μέχρι τοῦ νῦν ἀποφυγοῦσα νὰ ποιήσῃται μνεῖαν τῶν ἐπανελημμένων προκλήσεων τοῦ «Πανταίνου», ἐπίσημοι ὄργανοι τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, ἀναγκάζεται σήμερον νὰ λύσῃ τὴν σιωπὴν διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν μεγάλην αὐτῆς λύπην καὶ τὴν ἀπορίαν διὰ τὰ εἰς βᾶρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱεραρχίας αὐτῆς ὁσημέραι πυκνότερα καὶ δριμύτερα καθιστάμενα πικρόχολα αὐτοῦ καὶ ἐντελῶς ἄδικα σχόλια. Τοιαύτη ἀναξιοπρεπὴς εἰς ἐπίσημον φύλλον γλώσσα περὶ ἀδελφῆς Ἐκκλησίας, μετὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας ἐξακολουθεῖ εὐρισκομένη εἰς κοινωनीαν κανονικὴν, ἐμποιεῖ ὁμολογουμένως κατὰ πληξίν. Ἡ «Ἐκκλησία» προτιμᾷ νὰ μὴ προσθέσῃ ζωηροτέραις καὶ ἐκφραστικαῖς λέξεσι τῆς ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ φαινομένῳ γενηθείσης θλίψεως, εἰ μὴ νὰ ἐπιστήσῃ εἰς τοῦτο τὴν προσοχὴν τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

§§ Ἐξ ἀφορμῆς ἐμμόνου ἀντιδράσεως μικρᾶς τινος μερίδος ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων κατὰ τοῦ νέου ἐνοριακοῦ νόμου, τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῆς «Παγκληρικῆς Ἐνώσεως» καὶ τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» ἐν ἀνακοινώσει των ἐκφράζουσι ἐκ μέρους ὀλοκλήρου τοῦ

Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος τὴν πικρίαν καὶ τὴν ὀδύνην των, διότι μετὰ τόσους ἀγῶνας εἶχεν ἐπὶ τέλους κατορθωθῆ ἢ διὰ μεταρρυθμίσεως τοῦ τέως κρατοῦντος ἐνοριακοῦ νόμου ἀπαρχὴ τῆς βελτιώσεως τοῦ Κλήρου. Εἶνε, πράγματι, εἰς τὸ ἔπακρον θλιβερόν, ὅτι ὑπάρχουν, ἔστω καὶ εὐαριθμότατοι ἄνθρωποι, καὶ δὴ ἐπίτροποι ναῶν, ἀποτελοῦντες παραφωνίαν εἰς τὴν γενικὴν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ Κλήρου καὶ ἀνύψωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον, τὸ ὁποῖον ἐμπρέπει εἰς τοὺς ὑπῆρέτας τῶν μυστηρίων Χριστοῦ, τοὺς διδασκάλους καὶ ποδηγέτας τοῦ Χριστιανικοῦ ποιμνίου. Τοὺς τοιαύτας ἐκδηλοῦντας διαθέσεις καὶ τάσεις θὰ ἔπρεπεν οἱ φρόνιμοι ἐνορῖται ὄχι μόνον ἐντόνως νὰ ἀποδοκιμάσωσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ χαρακτηρίσωσιν ὡς ἀναξίως ἐκλελεγμένους δι' ἣν θέσιν ἐν τῷ ναῷ κατέχουσιν.

§§ Δράματά τινα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας κοινωνικὰ διὰ μυριοστὴν φορὰν παρέχουσι πάλιν ἀφορμὴν εἰς σκέψεις πολὺ μελαγχολικὰς ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν παρ' ἡμῖν κοινωνικῶν ἡθῶν. Βεβαίως ἐκ τῶν σποραδικῶν τούτων κρουσμάτων ἄδικον θὰ ἦτο νὰ συναχθῶσι συμπεράσματα περὶ τοῦ συνόλου, ἀλλ' ὅπως πότ' ἂν ἦ οἱ γονεῖς ὀφείλουσι νὰ λάβουν ὑπὸ ἔμφωσον βαρὰν τὸ ἀπὸ τινος καταλαβόν τὰς θυγατέρας των πνεῦμα χειραφετήσεως, ἂν θέλουσι νὰ μὴ χαρακτηρίζωνται οἱ κυριώτατοι τῶν τραγωδιῶν τούτων παράγοντες.

§§ Εἶνε ἀπὸ πάσης ἐπόψεως λαμπρὰ ἢ παρατηρουμένη, τῇ εἰσηγήσει τῶν ἱεραρχῶν, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κινήσεις πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐκδηλουμένων κακῶν ροπῶν. Αἱ ἐν Πύργῳ συμπηχθεῖσαι ὑπὸ τὰς ὀδηγίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀντωνίου «Πνευματικαὶ Ὁργανώσεις» καὶ ἡ ἄλλη ἀλλαχού δράσις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ποιμένων προοιωνίζεται μεγάλα ἀγαθὰ διὰ τὴν αὔριον τῆς ἐλληνικῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας.

§§ Ἀπὸ τινος χρόνου ἤρχισε πνέων εὐοίωνος ἄνεμος συμφιλίσεως μεταξὺ τῶν μερίδων τῶν πολιτικῶν, ἢ ὀξύτης τῆς διαστάσεως τῶν ὁποίων τοσαύτας ἐπεσώρευσε εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος συμφορᾶς. Ἡ Ἐκκλησία, πρώτη πρὸς ἑαυτὴν ἀφ' ἱκανοῦ ὀριστικῶς εἰρηνεύσασα, διαπύρως δέεται τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης ὅπως εἰς τὰς καρδίας πάντων λαλήσῃ τὰ πρὸς εἰρήνην, πρώτη δ' αὕτη θὰ χαρῇ μεγάλην χαρὰν πληροφορουμένη, ὅτι τίθεται, ἐπὶ τέλους, τέρμα ὀριστικῶν εἰς τὰς ὀλεθρίας διαμάχας.

§§ Θέλομεν δὲ νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὁ ἀλληλοσπαρῆμὸς μεταξὺ τῶν ἀντιφρονουσῶν μερίδων θὰ καταπαύσῃ πλέον ὀριστικῶς, ἀπὸ τῆς ἐπόψεως δὲ ταύτης παρήγοροι εἶνε αἱ ἀμφοτέρωθεν τῶν ἡγετῶν δηλώσεις, πρὸς τίς ὁποίας ἐξορκίζομεν πάντας νὰ συμμορ-

φωθῶσι εὐκρινῶς καὶ ὀριστικῶς. Θὰ ἦτο ἀληθῶς τραγικόν, μετὰ τοσαύτας καὶ τηλικαύτας συμφοράς, νὰ ἐξαντλήται ἡ ζωτικότητα ἡ γενικὴ καὶ ἡ δραστηριότης ἡ ἀτομικὴ εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων, ἐνῶ τοσοῦτοι ἄλλοι ἐχθροὶ προκαλοῦσι τὴν δράσιν μας καὶ τόσαι πληγαὶ τὴν θεραπείαν τῶν ἀναμένουν. Ἡ ἀσχοκέρδεια, ἡ ὁποία περιάγει εἰς ἀπόγνωσιν τὴν ἀπορωτέραν τάξιν, ἡ ὑποσκάπτουσα τὰ θεμέλια τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας ἀνηθικότης, ἡ ἐξ ἐλλείψεως δημοσίας ἀσφαλείας ἐνθάρρυνσις τῶν κακοποιῶν στοιχείων, τὸ ζήτημα τὸ προσφυγικόν καὶ τόσα ἄλλα ἀξίζουσιν τῇ ἀληθείᾳ ὅλων ἡμῶν τὴν ἐνεργητικότητα ἐπὶ προαγωγῇ τῶν εἰς πάντας κοινωνῶν ἀγαθῶν.

§§ Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαί, ἀπερροφημένοι κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας περὶ τὰ ἐπὶ τάπητος πολιτικὰ ζητήματα, δὲν εἶχον τὴν ἀνεσιν νὰ ἀντιληφθῶσι, ὅτι οἱ λύκοι τῆς ἀνηθικότητος ἐν τῇ γενικῇ ἀνεμοζάλῃ εἶδον τὸν καιρὸν νὰ ἐπαναρχίσωσι τὰς ἐντύπους αὐτῶν ἀσχημοσύνας. Ἐν τῇ πεποιοθῆσει μάλιστα, ὅτι ἀπομένουσι τελείως ἀπαρατήρητοι, ἀπετόλμησαν νὰ ἀσεβήσωσι καὶ πρὸς ὑψηλὰ ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα, ἰσάμενα παρὰ τοὺς οἶακας γερασμίων τοῦ ἐξωτερικοῦ Ἐκκλησιῶν. Τοῦτο παρατηρήσας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἔσπευσε νὰ καταστήσῃ γνωστὸν, οἷς δεῖ, ἔλαβε δὲ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι μετὰ τοὺς τερματισθέντας ἤδη περισπασμούς της ἡ Κυβέρνησις θὰ πατάσῃ ἀμειλίκτως διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ κράτους τοῦ νόμου εἰς πάντας τοὺς ὁποσδήποτε καταστρατηγοῦντας αὐτὸν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Παρακλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκδοσιν Διατάγματος περὶ συστάσεως μητροπολιτικοῦ γραφείου ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

—Προϋτάθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ Διατάγματος σύστασις γυναικείας Μονῆς, ἐπονομαζομένης Ἀμπελακίων, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως.

—Ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τὰ Διατάγματα τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ἀρχιμ. Γερμανοῦ Χατζηανέστη ὡς ἱεροκέρυκος Μεσσηνίας καὶ τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφάνους Ἀνδρουτσοπούλου ὡς ἱεροκέρυκος Σύρου.

—Τὸ ἐν Πάτραις δευτεροβάθμιον δικαστήριον κατεδίκασεν εἰς πεντάμηνον ἀργίαν τὸν ἱερέα Γ. Τζελάτην, ἐφημέριον Παλαιοχωρίου, εἰς ὁμοίαν ἀργίαν

τὸν ἱερέα Ἀν. Γκολφόπολον, ἐφημέριον Σκληβᾶ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας καὶ εἰς ἕνός ἔτους ἀργίαν τὸν ἱερέα Γ. Βέρογον, ἐφημέριον Λιμνίτσης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ναυπακτίας.

—Τὸ Ἐπισκ. Δικαστήριον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν κατεδίκασαν εἰς τρίμηνον ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας τὸν ἱερέα Παν. Ἀνδριόπουλον, ἐφημέριον Τσακλανεϊκῶν.

—Διὰ Διατάγματος ἐγκατεστάθη ὡς Μητροπολίτης τῆς χερουούσης Μητροπόλεως Ἐδέσσης ὁ τέως Μητροπολίτης Βεροῖας κ. Κωνσταντῖος, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης ὁ τέως Μητροπολίτης Ἐδέσσης κ. Ἀγαθάγγελος, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως ὁ τέως Γρεβειῶν κ. Αἰμιλιανὸς καὶ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γρεβενῶν ὁ Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Νικόλαος.

—Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ περιοδεύων γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν νέων κ. Μόττι προσερχόμενος ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ μεταβαίνων εἰς Ἀμερικὴν, ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον, προσκαλέσαντα κατ' ἐπιθυμίαν αὐτοῦ πάντας τοὺς ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντας Ἀρχιερεῖς καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Συμβουλίου τῆς Χ. Α. Ν. Ὁ κ. Μόττι, μετὰ προηγουμένην παρουσίαν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τοὺς προσελθόντας, ὠμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τοῦ ἀνὰ τὸν κόσμον ἔργου τῆς Χ. Α. Ν., ἐκδηλώσας ἅμα τὴν συμπάθειαν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἧς τὰς χώρας πολλάκις ἐπεσκέφθη, ἀποθανύσας τὴν εὐστάθειαν αὐτῶν εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν παρὰ τοὺς διωγμούς οὓς ὑπέστησαν καὶ ὑφίστανται. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἠὐχαρίστησε τὸν κ. Μόττι διὰ τὴν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν συμπάθειαν αὐτοῦ.

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 4 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡ ἱερὰ Μονὴ «Πυρετοῦ», ἀποσπωμένη τῆς μεθ' ἧς εἶχε συγχωρευθῆ Ἱερᾶς Μονῆς ἄνω Δίβρης, ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ διατηρουμένων Μονῶν διατάξεις.

—Διὰ ταῦτοχρόνου Διατάγματος τὰ χωρία Κουμουθρέκα καὶ Μπαμάκον τοῦ τέως δήμου Ἀρήνης, ἀποσπώμενα τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Σμέρνα, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Τρυπῶν, ἀποτελοῦν τὴν ἐνορίαν τῶν χωρίων Μπαράκου καὶ Κουμουθρέκα με ἐνοριακὸν ναὸν τὸν ἐν Μπαράκῳ ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου.

—Δι' ἑτέρου ταῦταριθμοῦ Διατάγματος ἐν Γαργαλιάνοις τοῦ τέως δήμου Πλαταμῶδους καθορίζεται πρὸς ταῖς ὑπαρχούσας δύο ἐνορίας καὶ τρίτη ἐνορία με ναὸν ἐνοριακὸν τὸν τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος,

περιλαμβάνοντα τὰ ὄρια, αἵτινα τὸ ἀρμόδιον κοινοτικὸν Συμβούλιον καθορίζει διὰ σχετικῆς αὐτοῦ πράξεως.

—Δι' ἄλλου ταυταριθμοῦ ὡσαύτως διατάγματος ἐπικυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθμ. 115 καὶ χρον. 28 Δεκ. π. ἔ. ἀπόφασις τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Ἡρακλείου, περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν αὐτῇ καὶ τῇ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐκτιμητικῇ ἐκθέσει πραγματοποιημένων περιγραφομένων κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καρδιωτίσσης, ὅπως τὸ ἕξ αὐτῶν τίμημα χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἀνάγεσιν διδασκηρίων.

—Ἐπίσης διὰ ταυταριθμοῦ Διατάγματος ἐπικυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθμ. 37/18 ἐ. ἔ. ἀπόφασις τῆς Ἀνωτέρας Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας Ἱερᾶς καὶ Σητείας ἐκ τῆς ἐνοριακῆς περιφερείας Πισκοκεφάλου, μεθ' ἧς ἀπετέλει μίαν ἐνοριακὴν περιφέρειαν, ὑπὸ ἕνα κοινὸν ἐφημέριον, καὶ συστάσεως ἰδίας ἐνοριακῆς περιφερείας με' ἴδιον πρόεδρον καὶ μέλη.

—Δι' ἐτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας ἀναγνωρίζεται ὡς δημοσία ὠφέλεια καὶ ἐγκρίνεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις τῶν ἐν σχετικῷ διαγράμματι περιλαμβανομένων οἰκοπέδων πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ περιβόλου τῆς ἐν Κοντακεῖκοις Σάμου ἐνοριακῆς Ἐκκλησίας «Κοιμήσεως Θεοτόκου» μετὰ προηγουμένην ἀποζημίωσιν.

—Δι' ἐτέρων δύο ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν Διαταγμάτων ἡ μὲν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κωνσταντίνου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος συγχωνεύεται τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Γεωργίου Μαλεσίνης τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως, αἱ δὲ Ἱερὰ Μοναὶ Μπάμπιανης καὶ Ἁγ. Λουκᾶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης συγχωνεύονται εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Τιμίου Προδρόμου.

—Διὰ σχετικῶν πράξεων τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς κ. λ. π. Ὑπουργοῦ παρατείνεται ὁ χρόνος τῶν ἐργασιῶν τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4781 τῆς 16 Φεβρουαρίου 1922 ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς νήσου Κρήτης καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως ἱεροῦ ναοῦ τῆς «Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος» ἐν Γεωργιουπόλει Ἀποκορώνου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1924· ὁ χρόνος τῶν ἐργασιῶν τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 69742 π. ἔ. ἀποφάσεως συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν νομῶν Φλωρίνης, Πέλλης καὶ Κοζάνης, ὑπὲρ ἀποπερατώσεως τῆς ἀνεγειρομένης ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1924, παρέχεται δὲ ἡ ἄδεια εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ὅπως συλλέξῃ ἐράνους μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1924 μεταξὺ τῶν κατοίκων

τῆς κοινότητος Κερκύρας διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας Ὑ. Θ. Ἐλεούσης. Ἐπίσης παρέχεται ἡ ἄδεια εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χωρίου «Βίραν Ἐπισκοπή», ὅπως συλλέξῃ ἐράνους μέχρι τέλους 1924 μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς ἐπισκοπῆς Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἡμυρηιωμένου ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρονολ. 4 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. τὸ ἀπὸ 26 Μαρτίου ἐ. ἔ. Διάταγμα «περὶ ἀπαλλοτριώσεως γηπέδων ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ ὄλου Συνεταιρισμοῦ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν» ἰσχύει μόνον ἐφ' ὅσον τὰ δι' αὐτοῦ ἀπαλλοτριωθέντα καὶ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα γήπεδα ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μονὴν Πετρακῆ.

—Διὰ πράξεων τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς κ. τ. λ. Ὑπουργοῦ παρατείνεται ὁ χρόνος τῶν ἐργασιῶν τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 64752 ἀποφάσεως συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Πατρῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «Ἁγίου Διονύσιου» μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1924· Ἐγκρίνεται ὅπως τὸ δικαίωμα τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1621 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως συσταθείσης ἐπιτροπῆς, πρὸς συλλογὴν ἐράνων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Λεονταρίδου ὑπὲρ ἀνεγέρσεως ναοῦ καὶ νοσοκομείου, ἐπεκταθῆ ἐφ' ὄλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως. Ἐπίσης ἐγκρίνεται ὅπως αἱ ἐργασίαι τῆς ὑπ' ἀριθμ. 11883 ἀποφάσεως ἀφορώσης τὴν διενέργειαν ἐράνων ἐν Δαναΐκοις ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ κατερειπωθέντος Ναοῦ «Ἁγίας Παρρασκευῆς» ἐπεκταθῶσι καὶ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν περιφερειῶν Πύργου καὶ Ἀμαλιάδος.

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 2 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀποσπᾶται τὸ ἔξωκκλήσιον «Ἁγιοὶ Πάντες» τοῦ τέως δήμου Γυθείου ἐκ τοῦ ἐν Γυθείῳ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ «Ἁγίου Γεωργίου», εἰς ὃν ἄχρι τοῦδε ὑπήγετο, καὶ ἀποτελεῖ γυναικείαν Ἱερὰν Μονὴν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἁγιοὶ Πάντες».

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 4 Ἀπριλίου κηρύσσεται ἀπαλλοτριωτέος ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ 40οῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Δημοσίων ὑπαλλήλων ὁ παρὰ τὴν θέσιν Ἁγίου Φανουρίου καὶ Ἀναλήψεως Παγκρατίου κείμενος χώρος ἰδιοκτησία Ἱ. Μονῆς Πετρακῆ καὶ ἐφ' ὅσον ἀνήκει εἰς ταύτην, ἐκτίσεως ὡς ἔγγιστα 13434 τ. μ.

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 3 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐν τῇ ἐν Αἰγίῳ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος συνιστᾶται γυναικεία Μονὴ ὑπαγομένη εἰς τοὺς περὶ διατηρουμένων Μοναστηρίων νόμους καὶ διατάξεις.

—Δι' ἐτέρου Διατάγματος, τῇ 4 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐκδο-

θέντος κατά τὰ ἀρθρ. 64 καὶ 78 τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας, διορίζονται μέλη τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Χανίων τακτικὰ μὲν οἱ Νικόλαος Πιστολάκις καὶ Ἰωάννης Πολυχρονίδης, ἀναπληρωματικὰ δὲ οἱ Ἐμμ. Ξηροῦ καὶ Νικ. Περάκις, ὡς ἀντικάστασιν τῶν τοιούτων, ὧν ἔληξεν ἡ περίοδος, δι' ἣν εἶχον διορισθῆ.

— Ἐν Δημητσάνῃ τῇ 10 Ἀπριλίου, ἐωρτάσθη μετὰ ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Ε', Πατριάρχου Κιπρόλεως, χοροστατοῦντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως κ. Πολυκάρπου. Ἡ πόλις τῆς Δημητσάνης, ἐν ἣ ἔγεννήθη καὶ ἀνεπύχθη ὁ ἱερομάρτυς Γρηγόριος Ε'. προσήλθεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Χαλαλάμπους, πλησίον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ οἰκία του. Ὁ δὲ Μητροπολίτης κ. Πολύκαρπος ὠμίλησε περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Πατριάρχου λίαν εὐγλώττως καὶ ἐνθουσιαστικῶς.

— Γενομένης δεκάτης τῆς ὑποβληθείσης παρατήσεως τοῦ κ. Πανουργιᾶ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, ἀνέλαβε προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ ὁ Ταμίας κ. Δημ. Μένανδρος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Ἰταλικὴ Πρεσβεία, ἀπαντήσα εἰς σχετικὰ διαβήματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς διευθέτησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος τῆς ἐπαρχίας Ρόδου, ἀπήντησεν, ὅτι τὰ πράγματα πρέπει νὰ παραμείνωσιν ὡς ἔχουσι σήμερον μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης τῆς Λαζάνης.

— Ἐξ ἐκθέσεως ληφθείσης ἐκ Μόσχας πρὸς τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον γίνεται γνωστὴ ἡ μεγάλη τιμὴ, ἣτις ἀπεδόθη εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἀειμνήστου ἐν Μόσχᾳ Πατριαρχικοῦ Ἀντιπροσώπου Ἰακώβου Βατοπεδινοῦ. Ὁ νεκρὸς εἶχεν ἐκτεθῆ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐν τῷ ναῷ τοῦ Πατριαρχ. Μετοχίου, κατὰ δὲ τὴν κηδεῖαν, ἐν μέσῳ ἀπείρου κόσμου, παρέστησαν ἀντιπρόσωποι τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος, ἐκ μέρους τῆς Σοβιετικῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὀργανώσεως ὁ Μητροπολίτης Βενιαμίν. Ἐπίσης μετέσχε τῆς κηδεῖας δι' ἀντιπροσώπου αὐτῆς καὶ ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις. Ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ παν. Ἀρχιμ. Παῦλος, ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατὰ τὸν «Πάνταινον», κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Αἰγυπτιακῆς Βουλῆς, γενομένην τῇ 2α παρελθόντος μηνός, ἐορτῆς διδομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ Δημοτικῷ κήπῳ τῆς Ἑσβεκίας Καΐρου, ἐκτὸς τῶν συγχαρητηρίων τηλε-

γραφημάτων τοῦ Μακαριωτάτου, προσκληθέντες παρέστησαν καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας. Οἱ παραστάτες ἦσαν ὁ ἀρχιμ. Γεννάδιος καὶ ὁ πρεσβύτερος Στέφανος.

— Κατὰ τὸν «Πάνταινον», ὁ ἐν Αἰγύπτῳ διπλωματικὸς Πράκτωρ τῆς Σερβίας, Κροατίας καὶ Σλοβινίας ἀνακοινῶν εἰς τὸν Μακαριωτάτον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας ὅτι ἐνεκρίθη ἐν Σερβίᾳ ὁ ἐορτασμός τῆς δεκάτης ἔκτης ἐκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἠρώτησε ἄν, ἐγκρίνουσα τὴν πρότασιν, θὰ ἀπεδέχετο ἡ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸν ἐορτασμὸν ἀντιπροσώπους, ἐν ἣ περιπτώσει θὰ ἐκωλύετο νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ ἑφημερὶς τοῦ Βουκουρεστίου «Uniuersul» τῆς 10 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. δημοσιεύει τὴν ἐξῆς ἀναπόκρισιν ἐξ Ἰασίου: «Τόσον αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ ὅσον καὶ αἱ δικαστικαὶ ἀπασχολοῦνται ἤδη ἐπὶ τῶν σοβαρῶν ἐρίδων μεταξὺ τῶν μοναχῶν τῆς ἐν Ἄθῳ Σκήτης τοῦ Προδρόμου. Ἡ Σκήτη αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μολδαβίας. Ὅμως Ἑλλήνων μοναχῶν ἐξεβίασε τὴν εἴσοδον τῆς Σκήτης καὶ ἀφοῦ ἐγένετο κυρία αὐτῆς ἐξεδίωξε τὸν ἡγούμενον, ἐκλέξασα ἄλλον τοιοῦτον μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν. Ὁ νέος ἡγούμενος ἐμεσολάβησε τόσον ἐν τῇ Μητροπόλει, ὅσον καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ Ἰασίου, ζητῶν νὰ γίνῃ κύριος τῆς περιουσίας, ἀλλ' ὁ πρόωγος τοιοῦτος, μόνος ἀνεγνωρισμένος ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, ἐματαιώσε τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ. Τὸ ζήτημα πρόκειται νὰ κανονισθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Ἰασίου. Μέχρι τῆς ἐκδικάσεως κατ' οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, τὸ δικαστήριον ἐδέχθη τὴν αἴτησιν τοῦ τέως ἡγουμένου, ὅπως οὗτος διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τῆς Σκήτης Προδρόμου. Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀγγέλλεται, ὅτι ἐν τῇ Σκήτῃ Προδρόμου ἐγένετο νέα σύγκρουσις μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρωμούνων μοναχῶν.»

ΕΓΓΡΑΦΟΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Ὡς ὁ πίναξ α'. . . . . δραχ. 60,972.—
» » » β'. . . . . » 8,814.50

Πίναξ γ'. οἱ Σεβ. Μητροπολίται Δημητριάδος 4,500, Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου 1,000, Ἐλασσάνος 1810, Θηβῶν 841, Μηθύμνης 500, ὁ αὐτὸς ἐτέρας 500, Ἀκαρνανίας 2500, Παραμυθίας 1,500, Τρίκκης καὶ Σταγῶν 2,225.— Κοινότητες Μάνδρας (Ἐλευσίνας) 108, Ἀσπροπύργου 68, Ἁγ. Ἀνδρέου 47, Λαμίας 76, Ἐλήνης 489.70, Φαρσάλων 300, Κρανίας (Ἰθώμης) 50, Καλαμπάκας 293, Σερβετᾶ (Τρικκάλων) 30.— Ἐλ. Θεοδοῦδου 40, Κατηχητικὸν Σχολεῖον Πύργου 315, Γενικὸς Διοικητῆς Ἡπείρου 2,855, ἤτοι δραχμαὶ 19,047.70. Ἐν ὄλῳ δραχμαὶ 87,934.20.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη

Προκηρτῆται ὅτι:

Ματαιωθείσων τῶν διὰ τὴν 13ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐπαναληπτικῶν πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν δεκαετοῦς μισθώσεως ἀγρῶν Ζωοδόχου Πηγῆς, καὶ μοναστηρίου μισθώσεως ἀδοξαστοποιίας ἐν Κωκκιναρᾷ Κηφισίας καὶ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου, διενεργηθήσονται αὐταὶ τὴν 20ην Ἀπριλίου ἐ. ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ἀπριλίου 1924

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχιμ. Νικόδημος Ἀντωνίου
> Θεοδόσιος Ταμπούρος
> Σεραφεὶμ Κωνσταντινίδης

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μαντινείᾳ
Ἱερᾶς Μονῆς Κανδήλας

Διακηρτῆται ὅτι,

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1557 ἐ. ἔ. Διαταγῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλ. Ταμείου ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν 10 ἀμνοὶ καὶ 5 ἀρνάδες τῆς Μονῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ὁρχομενοῦ Ἰωάν. Πιπασωτηρίου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καὶ ἐνός μέλους τοῦ ἡγίου, ἐν Κανδήλᾳ ἐν τῷ Μετοχίῳ τὴν 20ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην ἐπὶ τὴν 12ην τῆς μεσημβρίας, συμφώνως τῶν ὄρων τῆς Διακηρύξεως ἐδρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τῆς Μονῆς, ὅπου οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ λάθωσι γινῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἐιρήσιν.

Ἱερᾷ Μονῇ Κανδήλᾳ τῇ 6 Ἀπριλίου 1924

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Θήρᾳ Ἱερᾶς
Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ

Προκηρτῆται ὅτι,

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως οἱ ἐν ταῖς Κοινότησι Καλλίστης καὶ Ἐμπορείου Θήρας κείμενοι ἀγροὶ ἀμπελωνεῖς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 4ην Μαΐου τρέχ. ἔτους, ἡμέρα Κυριακὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Θήρας κ. Β. Διάνου Ζίννου, ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ 7 Ἀπριλ. 1924

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχιμ. Θεόφιλος Βενιέρης
> Γαβριὴλ Ἀρδαβάκης
> Διονύσιος Ἀργυρῶς

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Θεοτοκίου

Προκηρτῆται ὅτι,

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως ὁ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Σχωρετσάνων παρὰ τῇ Θέσει «Μουσαϊάρα» κείμενος ὕδρῳλος τῆς Μονῆς ταύτης.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἄρτῃ τῇ Τετάρτῃ (4) τοῦ μηνὸς Μαΐου ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12

π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄρτης κ. Ἡλίου Καφφετζῆ συμφώνως μὲ τὸς ὄρους τῆς ἡμετέρας διακηρύξεως.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Θεοτοκίου τῇ 5ῃ Ἀπριλίου 1924.

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον

Γεννάδιος Σερχᾶς
Β. Χουλιάρης
Χριστόφορος Γούσιος

Ὁ Ἠγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μπουνάσης

Προκηρτῆται ὅτι,

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησιν ἐνός οἰκοπέδου τῆς Μονῆς κειμένου ἐντός τῆς κομπούλεως Δεσκάτης καὶ εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Μεσαίας Σουνοικίας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Δεσκάτῃ τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Βιρηνοδίκου Δεσκάτης Κ. Καλοῦδη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

Οἱ ὄροι διακηρύξεως εἰσὶν κατατεθειμένοι ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφεῖῳ Δεσκάτης καὶ ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Μπουνάσης τῇ 10 Ἀπριλίου 1924

Ἠγούμενος
Ἀρχιμ. Ἀνθίμος Γεωργαντᾶς

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς κατὰ τὴν Ἱερὰν
Μητρόπολιν τῆς Δημητριάδος Ἱερᾶς Μονῆς

Σουρβιάς.

Διακηρτῆται ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν ἄνω Βίλῳ ἐλαιοπερίβαλον τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Βίλῳ καὶ ἐν ὀρισθησομένῃ ἡμέρᾳ ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Σουρβιάς τῇ 31 Μαρτίου 1924.

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον Σουρβιάς
Σκαρμούτσος Τερομάνης Ἠγούμενος
Διονύσιος Γεροβασιλῆς Ἱερομόναχος
Ἀνάκιος Κωνσταντίνης Μοναχός

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

τῶν Εἰσοδίων τῆς Πέτρας

Προκηρτῆται ὅτι,

Τὴν 6ην τρέχ. μηνὸς Ἀπριλίου ἐνώπιον τοῦ ἐν Κατερίνῃ Συμβολαιογράφου Μάνθου Π. Δημητρίου καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν εἶκοσι τρεῖς (23) τράγουσ καὶ δύο κριοῦς.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πέτρας τῇ 3ῃ Ἀπριλίου 1924

Ὁ Ἠγούμενος
Μελέτιος Κρασσάκης

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ",

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 30

ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Τύποις "Φοῖνικος", Σταδίου 38, Ἀθήναι